

ψιλά

ψιλά, τα, ουσ. [πλ. ουδ. του επιθ. ψιλός], νομίσματα μικρής αξίας σε αντιδιαστολή προς τα χοντρά (βλ. λ.), τα κέρματα και γενικά μικρό χρηματικό ποσό: «δεν έχω ψιλά να βγάλω εισιτήριο στο λεωφορείο || μπορώ να τσουντάρω κι εγώ, γιατί έχω κάτι ψιλά στην τσέπη μου». (Λαϊκό τραγούδι: *άιντε, το 'να μήλο τ' άλλο ρόιδο, άιντε, του τη σκάσαν σαν κορόιδο και του πήραν τα ψιλά του, άιντε, και τον στείλαν στη δουλειά του // τα βράδια θα γυρίζουμε και πάντα θα γλεντάμε, μια και ψιλά μας βρίσκονται, φίνα θα την περνάμε*).

- *κάν' τα ψιλά ή κάν' το ψιλά*, βλ. συνηθέστ. *κάν' τα λιανά*, λ. *λιανά*.

- *κάνω ψιλά*, ζητώ να μου ανταλλάξουν ή ανταλλάσσω νόμισμα μεγάλης αξίας με άλλα νομίσματα μικρότερης αλλά ίσης συνολικής αξίας: «πρέπει να κάνω ψιλά, γιατί δεν έχω να βγάλω εισιτήριο στο λεωφορείο || του 'κανα ψιλά, για να βγάλει εισιτήριο στο λεωφορείο».

- *τα κάνω ψιλά ή το κάνω ψιλά*, βλ. συνηθέστ. *τα κάνω λιανά*, λ. *λιανά*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας